

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2

стор.

Справді, розвідниками не стають,
а народжуються...

3

стор.

Ніхто і ніщо нас вже не зупинить...
Випустить біографію Залужного

4

стор.

Слов'янські цінності
та псевдослов'янizm

УКРАЇНСЬКИЙ "СІЛЬВЕР"
ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ

Як у мирному житті, так і на війні, він - максималіст. Його стратегічний лозунг - "добити гадину"! Він чітко націлений і "заточений" на нашу перемогу над ворогом ще до кінця поточного року. На майбутнє він запланував втілити важливу мету - відкрити у звільненому від ворога Севастополі автосалон від "Тойоти". Бойові побратими називають його "Сільвер". Ще краще знають "Сільвера" у таборі ворога - адже ті місця, де з'являються хлопці роти "Сільвера", краще завбачливо покинути - все одно там буде Україна! Про бойові будні підрозділу під командуванням "Сільвера", про бійців, які вже зараз воюють не згірше британського "САСу", читайте у наступному виході нашої газети.

Дорогі
воїни!

ЩИРО ВІТАЮ ВАС ІЗ ДНЕМ ЗАХИСНИКІВ ТА ЗАХИСНИЦЬ УКРАЇНИ - СВЯТА, ЩО ПОЄДНУЄ ГЛИБОКІ ІСТОРИЧНІ ТРАДИЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА ТА УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ З ГЕРОЇЧНИМ СЬОГОДЕННЯМ УКРАЇНСЬКОГО ВІЙСЬКА. СВЯТО Є СИМВОЛОМ НАШОГО СПРОТИВУ І ВОЛІ ДО ПЕРЕМОГИ.

Немає вищого прояву громадянського обов'язку і патріотизму, ніж стати на захист своєї землі. На такий крок здатні тільки мужні, вмотивовані, самовіддані люди, для яких слова "гідність" і "честь" мають значення. Пишаюся і вдячний кожному, хто обрав цей жертвний і складний шлях у складі Збройних сил України.

Перша Окрема Бригада Спеціального Призначення ім. Івана Богуна на варті суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності держави на усіх напрямках фронту.

В умовах війни ми не тільки даємо гідну відсіч агресору, а й постійно посилюємо боеготовність, успішно озброюємось і набуваємо нових спроможностей на шляху до перемоги.

Із сумом і вдячністю ми вшановуємо світлу пам'ять полеглих захисників і захисниць України, які згоріли у жертвовому вогні боротьби за незалежність нашої держави. Цей вогонь освітлює нам і прийдешнім поколінням шлях до перемоги й утвердження сильної, успішної, європейської держави.

ДОРОГІ ЗАХИСНИКИ І ЗАХИСНИЦІ УКРАЇНИ,
НЕХАЙ СЬОГОДНІ ТА ЗАВЖДИ ВАС ОБЕРІГАЄ
ПОКРОВ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ!
СЛАВА УКРАЇНІ!

Командир Перша Окрема Бригада Спеціального
Призначення ім. Івана Богуна
Олег УМІНСЬКИЙ

Справді, розвідниками не стають, а народжуються..

- Особливість цієї війни, яка нині проходить на полях, у лісах і степах України, полягає у тому, що вона ознаменувала небувале за розмахом патріотичне об'єднання нації, яка досі мала неабиякі проблеми у частині згуртованості, єднання і натхненного устремління позбавитись опіки свого одвічного ворога – імперської росії. Так «Лом» визначив відмінність війни в Україні від воєн, які світ нещодавно спостерігав в Афганістані, Сирії, низці африканських країн. На запитання стосовно того, наскільки «Лом» має потужний і тривалий досвід бойових дій, боець-розвідник зауважив, що це його перша війна. «Думаю і сподіваюсь, що для мене і українців вона буде останньою на багато-багато років», - каже «Лом» і додає, що задля цього нинішній ворог має бути не лише розбитий і переможений, але й знищений, як імперіалістичний хижак.

- Щонайперше давайте розповімо нашим читачам, як ви потрапили у розвідку і звідкіля у вас отакі навички, як витримка, знання поведінки ворога, інші премудрості, без яких у розвідці просто немає чого робити?

- Я вже казав, що раніше ніде не воював, армійську службу «відбув» ще у радянські часи, а потім працював на багатьох роботах і посадах. Любив подорожувати, особливо добре знав північ Житомирщини та Київщини. Власне кажучи, у перші дні вторгнення рашистів на нашу землю із північного напрямку постало питання про те, яким чином ворога доведеться зупинити і вибити, вигнати геть. Адже хто б і що не казав, до багатьох подій, які сталися вже у перший день вторгнення, 24 лютого 2022-го року, ми були відверто не готовими. Хоча, як я пам'ятаю, партизанська боротьба вважалася одним із пріоритетів нашої готовності на випадок російської агресії. Треба було і бази із спорядженням, амуніцією, зброєю та вибухівкою підготувати, і кадри відповідної кваліфікації підготувати із ретельною перевіркою. На жаль, все це було у кращому разі лише у розмовах на ток-шоу, але реальної підготовки не велося. Так, були невеликі групи патріотів, активістів, які швидше за власною ініціативою вправлялися у стрільбі, виїздили на полігон, проводили тренування із орієнтації на місцевості, користувалися бойовими гранатами тощо. Із початком війни виникла потреба у тих людях, які знають північ Житомирщини, кілька районів Київщини (також на півночі), адже саме на цих напрямках ворог сподівався пройти легко і без втрат. Але вже у

перший тиждень ми розпочали потужну і різнопланову роботу у ворожих тилах. Звісно ж, за допомогою своїх інформаторів, які збирали інформацію, щось записували, щось навіть фотографували, ми мали доволі повну картину та інформацію про склад і потенціал ворога.

- Але ж, як можуть бійці ЗСУ боронити свою землю без знання тактики, схем наступу противника. Як зрештою можна добувати розвідвальну інформацію без дронів, коптерів, засобів радіоперехоплення і т.п.?

- Дрони, коптери, радіоперехват – це все добре. Але куди важливіше – люди, які вміють помічати те, чого інші не бачать, які вміють замислювати у дозорах по 12-14 годин. Ось у перші тижні ворожого вторгнення ми користувалися нашими можливостями та навичками, яких ми навчилися ще із дитинства.

- Виходить, розвідником можна стати ще у дитинстві?

- Мені доводилося чути інший вислів про те, що розвідниками чи слідопитами не стають, а народжуються. Хтозна, наскільки правильна така фраза, бо над нею я раніше не задумувався. Але зараз я на власному досвіді знаю, що розвідник повинен мати спокійну вдачу, бути розсудливим і гранично дисциплінованим. Виконання наказу до найменшої деталі – головна запорука виконання завдання в цілому. Я кажу це не заради гарного «слівця», бо знаю ціну не лише слова, а показників координат, кількості техніки і навіть манери говірки солдатів противника. Можливо, яби про це подбали заздалегідь, розвідники, підпільники та партизани, що опинилися на ворожій території, мали б куди потужніший арсенал мін, гранат і навіть стрілецької зброї. Тоді диверсії були б повсякденним (а можливо) й щогодинним супроводом окупантів на українській землі. Але ще раз зауважу, що у розвідці головними атрибутами є не стрілецька зброя і навіть не вибухівка чи рація, а виняткові якості людини, що здатна чути, бачити, міркувати на кілька хвилин швидше, ніж це робить супротивник. Я вже не кажу про такі прописні властивості розвідника, як бути непримітним у натовпі людей, вміння розташувати свій пост спостереження із усіма варіантами відступу.

- Якщо повернутися до подій весни 2022-го року, коли рашисти отримали потужну відсіч і змушені були по суті тікати з півночі України, що лежало в основі їх помилок та промахів?

НАША ЗУСТРІЧ ІЗ РОЗВІДНИКОМ, ЯКИЙ МАВ КОРОТКЕ, АЛЕ ЗВУЧНО ПЕРЕКОНЛИВЕ ПСЕВДО «ЛОМ», ВІДБУЛАСЯ У ТОЙ ПЕРІОД, КОЛИ ПІДРОЗДІЛ НАШОГО СПІВРОЗМОВНИКА ПЕРЕБАЗУВАВСЯ ІЗ ПІВНІЧНОГО «ТЕАТРУ» ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ НА ПІВДЕНЬ УКРАЇНИ. ЯКРАЗ ТУТ, В ОСТАННІ ЛІТНІ ДНІ, БУЛО НАЙСПЕКОТНІШЕ, А ПРО ТЕ, ЧИМ ЗАЙМАЮТЬСЯ РОЗВІДНИКИ У ЗВИЧАЙНІЙ І ЩОДЕННІЙ БОЙОВІЙ ОБСТАНОВЦІ, ХОТІЛОСЯ ДІЗНАТИСЯ ВІД ЛЮДИНИ, ЯКА НЕОДНОРАЗОВО «ХОДИЛА НА ТОЙ БІК», У ДОВОЛІ ГЛИБОКИЙ ТИЛ ВОРОЖОГО ТАБОРУ. ЯКА БАЧИТЬ ВІЙНУ ІЗ ОБОХ БОКІВ ЛІНІЇ ФРОНТУ, ЯКА МОЖЕ ЩОСЬ ПОРІВНЮВАТИ, РОБИТИ ЦІКАВІ ВИСНОВКИ, ХОЧА, ЗВІСНО Ж, ЛЮДИ ТАКОЇ ПРОФЕСІЇ ЗАВЖДИ КАЖУТЬ МЕНШЕ, НІЖ ЗНАЮТЬ, ДО ТОГО Ж ВОНИ НЕ ВСЕ І НЕ ЗАВЖДИ ПОЯСНЮЮТЬ. І, ВСЕ Ж ТАКИ – РОЗМОВЛЯТИ ІЗ НИМИ – ПЕВНА РОЗКІШ ЧИ НАВІТЬ ЩАСЛИВА НАГОДА.

- Думаю, що відповідь буде дуже багатоплановою. По перше, нам ця перемога далася дуже важкою ціною. Але те, що ми переважали росіян за всіма компонентами сучасного мистецтва проведення бойових операцій – це безперечно. Наша тактика нищення ворожих колон увійде до хрестоматії військової науки. Звідси-неочікувано великі втрати ворога у техніці та озброєнні, яке він залишав у нашвидкоруч облаштованих складах, у бліндажах, у шкільних спортзалах і на колишніх колгоспних фермах. Щоправда, ворог виявився напрочуд хитрим і підступним у питаннях мінування території у лісових кварталах, обабіч шляхів, на польових дорогах. Мінування за методом «ялинки», коли вибухові предмети розміщувалися ледь не поряд, але чудернацьки замаскованими, обійшлося нам у багато сотень життів. Причому – не лише воїнів ЗСУ чи загонів тероборони. Найчастіше жертвами мін опинялися мирні жителі.

- Наскільки часто вам доводилося зустрічатися із ворожими ДРГ?

- Вже на самому початку вторгнення, коли наша бригада ще тільки проходила бойове злагодження, нам довелося виїздити у свої перші розвідвальні рейди на півночі Житомирщини. Там якраз і довелося бачити ворожу розвідку, про яку нам спочатку розповіли місцеві жителі, а потім ми ще раз бачили ворожу розвідгрупу на відстані до кілометра. Але в обох випадках до бойової сутички справа не дійшла.

- Наскільки багато корисної інформації ви дізнаєтесь із вуст військовополонених рашистів?

Жоден із військових, яких ми брали у полон, не відмовлявся відповідати на жодне із наших питань. Щоправда чогось цікавого чи тим паче цінного, у тих відповідях не було. Загалом росіяни контрактики – це зазвичай молодь віком 22-25 років, які не мають ні життєвого, ні будь-якого військового досвіду. Із дуже низьким культурним та освітнім рівнем. Кажуть, що в Україну прийшли бити бандерівців. Навіть гадки не мають, хто такий Степан Бандера, що він давно загинув і до Києва чи Житомира також не приїздить. На запитання, чому стріляють у мирних людей, чому знущаються і гвалтують жінок, ніхто відповіді не дає. «Нікого не чіпали, не винні, отримали наказ йти вперед у складі колони» - ось такі репліки звучать від тих, хто мав наміри і реально йшов в Україну під прапорами «руського міра».

- Сьогодні тут, на південному сході України, трохи інший ландшафт і місцевість. Наскільки важче розвіднику працювати у подібних умовах?

- Однозначно – важче. І взагалі в умовах так званого безконтактного бою, коли безперестанку працює артилерія, воювати дуже важко. У розвідки завдання специфічні, але ми маємо в першу чергу знати карту мінних загорож полів, які влаштовані ворогом.

- Що буде далі? Яким ви очікуєте розвиток подій восени?

Сказати конкретну дату чи навіть місяць, коли завершиться війна, не можна. Цього не може зробити жодна людина. Але що ми бачимо із нашого боку? Зміцнення армії, поповнення підрозділів ЗСУ новими зразками військової техніки, якої дедалі більше. Ми прекрасно знаємо, як майстерно планують операції наші керівники на рівні Генштабу, ми віримо, що генерал Залужний, який користується не лише довірою, але й любов'ю та повагою ЗСУ, спроможний організувати і провести низку блискавичних бойових операцій.

- Чи готові українські воїни до походу у Крим, Донбас?

- А хіба так може стояти питання?

Звісно ж, готові. І навіть у Краснодарський чи Ставропольський краї ми підемо, де живуть сотні тисяч українців. До речі, багато українців, що живуть нині в Росії, після нашої перемоги мають намір повернутися додому. Сьогодні, на жаль, вони не можуть ні протестувати, ні жодним чином не мають змоги висловити про свою підтримку Україні.

- А як ви уявляєте нашу перемогу?

- А дуже просто. Проганяємо всю цю рашистську нечисть із нашої землі. Облаштуємо кордон, закриваємося від москалів мережею мінних полів, «зачиняємо» небо вздовж кацапських кордонів і все. Ніхто росіянина бачити не хоче, ніхто із «рашкою» діла мати не буде на багато десятиліть у майбутньому. А ще нам треба буде подбати про свою обороноздатність і безпеку. Звісно ж, міжнародна солідарність і гарантії – це одне, але ж ми здатні виробляти найсучаснішу зброю, яка наприклад, сьогодні могла б вирішувати дуже багато наших проблем, над якими ми бідкаємося у пошуках порятунку по всьому світу. Але ж ми мали свій шанс. І прогавили його. Такого у майбутньому бути не повинно. Ніколи. Так, що «Слава Україні!», «Героям – слава!» Ми на шляху до перемоги.

Росія обіцяє вбивцям свободу за нові вбивства
ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ЗАЯВИВ, ЩО НАЙГАРЯЧІШИМИ ТОЧКАМИ НА ФРОНТІ ЗАЛИШАЮТЬСЯ СОЛЕДАР ТА БАХМУТ - ТУДИ ОКУПАНТИ НАПРАВИЛИ УВ'ЯЗНЕНИХ, ЯКИХ ЗАВЕРБУВАЛИ НА ВІЙНУ У В'ЯЗНИЦЯХ.

"Ситуація на передовій досьогодні істотних змін не зазнала. Ключові гарячі точки на Донбасі - Соледар і Бахмут, там тривають дуже важкі бої. Туди кинули "зеків" з великими термінами покарання за тяжкі злочини. Їх на фронті утримують не лише грошима, а й обіцянками амністії. Ось так російська держава спонсорує терор - шукає по в'язницях вбивць і обіцяє їм свободу, якщо вони вбиватимуть знову. Хтось у світі ще сумнівається, чи варто офіційно визнавати Росію державою-терористом? Навряд чи", - заявив президент.

Глава держави також звернувся до українських військових, які беруть у полон росіян і поповнюють обмінний фонд. Зеленський, зокрема, подякував 54 окремому розвідувальному батальйону імені Михайла Тиші, 80 окремії десантно-штурмовій бригаді та 92-й окремії механізованій бригаді

"Ми пам'ятаємо про наших людей, які утримуються в Росії. Ми повинні звільнити їх і повинні звільнити їх усіх, не залишаючи ворогові нікого. Але для цього нам потрібно брати в полон окупантів якнайбільше", - заявив В.О.Зеленський.

Ніхто і ніщо нас вже не зупинить...

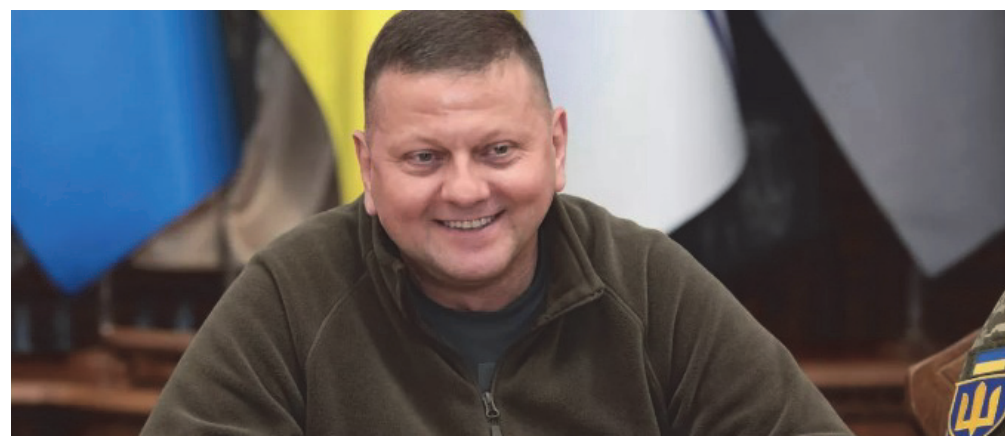
ГОЛОВНОКОМАНДУВАЧ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ ЗАЯВИВ, ЩО ВЗИМКУ 2022 РОКУ УКРАЇНСЬКА АРМІЯ ВИТРИМАЛА "ПОТУЖНИЙ ВОРОЖИЙ УДАР". ЗСУ ПОКАЗАЛИ, ЩО ЗНАЧИТЬ БУТИ УКРАЇНЦЕМ ТА ЗНИЩИЛИ МІФ ПРО НЕПЕРЕМОЖНІСТЬ АРМІЇ РОСІЇ ТА ДОДАВ, ЩО УКРАЇНЦІ ПОВЕРТАТИМУТЬ СВОЄ.

Про це Головнокомандувач ЗСУ сказав у привітанні до дня захисників, 14 жовтня.

"Зима 22-го - вже частина світової історії. Ми витримали потужний ворожий удар. Показали, що значить бути українцем, мати сміливість боротися за свою свободу. У жорстоких боях, під ставленим дощем російських снарядів ми тримались за кожний клептик своєї землі. Зупинили ворожу навалу і поховали міф про непереможеність російської армії. А тепер ми повертаємо своє. Ніхто й ніщо не зупинить нас", - сказав В.Ф. Залужний.

У НАС - ОДНА КРАЇНА: ЄДИНА УКРАЇНА

На Житомирщині упродовж трьох тижнів шириться ініціатива, підтримана війнами Першої окремої бригади спецпризначення ЗСУ ім. Івана Богуна "Одна країна. Від громади - до громади". Суть цього почину полягає у тому, щоб надати першу, вкрай важливу допомогу, жителям щойно визволених з-під рашистської окупації міст і сіл Харківщини, Луганщини. У вересні підрозділи Першої окремої бригади спеціального призначення ім.І.Богуна визволяли міста Купянськ, Ізюм та багато сіл Харківщини. За сприяння та ініціативи деяких бійців бригади (зокрема бійця 518-го батальйону на псевдо "Остап") громади Житомирщини надсилають на

Vivat випустить першу біографію Валерія Залужного
НАРАЗІ КНИГА ЩЕ В ПРОЦЕСІ НАПИСАННЯ. ІМ'Я АВТОРА НЕ РОЗГОЛОШУВАТИМУТЬ З МІРКУВАНЬ БЕЗПЕКИ ДО ВІДКРИТТЯ ПЕРЕДПРОДАЖУ.

Українське видавництво Vivat випустить біографію головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного. Про це повідомила генеральна директорка видавництва Юлія Орлова.

"Я не люблю клікбейтні заголовки, але зараз дійсно найочікуваніша книга не тільки в Україні, а й закордоном "Залізний генерал. Уроки людяності". Перша біографія Валерія Залужного вийде у видавництві Vivat", - йдеться в повідомленні. За словами пані Юлії, наразі книга ще в процесі написання. Ім'я автора

не розголошуватимуть з міркувань безпеки до відкриття передпродажу.

"Це історія про сміливого та рішучого чоловіка, залізного генерала, який залишився людяним, щирим та байдужим до слави. Це спроба показати Валерія Залужного насамперед як людину, якій довіряють мільйони. Книжка, написана найближчим свідком подій, дозволить зазирнути за лаштунки доленосних нарад, почути голоси тих, хто стоїть пліч-о-пліч і наближає перемогу", - анонсує очільниця видавництва.

країна. Від громади до громади" стала Вільшанська територіальна громада, яка довправила двадцять тон продовольчого вантажу для жителів Купянська. Слідом за вільшанською "фурою" до Купянська прибула ще одна вантажівка із Житомирщини. Тепер-із Чуднова. Ще за кілька днів естафету допомоги підхопила Романівська громада. 30 вересня із Романова до Купянська вирушила двадцятитонна вантажівка із овочами, вермішеллю, мінеральною водою та теплими речами. Через тиждень, 7 жовтня ще одна вантажівка довправила із Романова до села Білий Колодязь 25 тон вантажу. Знову ж такі - картопля, морква, солодощі, теплі речі, борошно і предмети гігієни вже за добу прибули до Харківщини. Ось так, у горнілі військового лихоліття пізнається справді братська солідарність і взаємодопомога українців із різних куточків та регіонів нашої держави

Наталка РИСІЧ

Контрнаступ на Харківщині: Сирський вручив нагороди військовим за зразкову службу та героїзм

Командувач Східного угруповання військ Олександр Сирський вручив нагороди українським бійцям, які звільняють Харківщину від російських окупантів.

"Панове офіцери, сержанти, солдати, шановні побратими! Як я і обіцяв вашим командирам, після завершення першого етапу операції я приїду і всім вручу нагороди, сам особисто, всім, хто проявив мужність, героїзм, при виконанні бойових завдань", - сказав Сирський.

"Я знаю, що у нас попереду ще багато боїв. Я просто всім бажаю, щоб таких зустрічей було якомога більше, щоб усі після повернення, виконання бойових завдань, поверталися живими і неушкодженими", - додав він.

"Пишаюся, що ми разом б'ємо ворога! Колись я в Чугуєві командував також бригадою, тому я знаю Харківщину, Башкирівку знаю, як свої п'ять пальців. Тому ми не просто побратими по духу, по крові, а ще й по місцю проходження служби. Зичу вам тільки перемог, тільки насаги, і головне - щоб ворог був вбитий, а ви поверталися живими", - сказав Сирський.

Слов'янські цінності та псевдослов'янізм

В ПЕРІОД МОСКОВСЬКОГО ІДЕОЛОГІЧНОГО ТИСКУ НА СЛОВ'ЯНСЬКІ НАРОДИ ЄВРОПИ ВАРТО ЗРОЗУМІТИ НАСКІЛЬКИ ІДЕЇ "РУССКОГО МИРА" ДОТИЧНІ ДО СЛОВ'ЯНСЬКИХ ЦІННОСТЕЙ, І ЧОМУ ЦІ ІДЕЇ Є ПРОЯВОМ ХИЖОЇ МІМІКРІЇ ТА ПСЕВДОСЛОВ'ЯНІЗМУ...

Для наших далеких предків бути слов'янином означало - жити у Праві, відати Праву, славити Праву, любити коло світlih душею людей і закони Прави. Так як Права - це керівна сила Всесвіту, а її закон, закон Творця, визначає сутність слов'янина, його світлий світогляд і любляче ество. Бо тільки праведна людина, чиста і світла душею, яка глибоко приймає і шанує ієрархію Прави, систему духовних її цінностей, мала право називатися слов'янином.

Слов'янство у далекому минулому - це спільність світlih душею людей, які пізнали і прийняли знання Прави, пройшли просвітлення та обрядово були посвячені у слов'яни (православні).

Це братство тих, хто здатен жити у Праві, відати Праву, славити Праву - коло світоглядно православних людей.

Слов'янин давав обітницю: до кінця днів своїх берегти світлість душі, тримати духовний зв'язок з вищим духовним сонмом Прави на чолі з Творцем, з душами високих Предків, з світлим слов'янським родом у Праві.

При посвяченні він отримував особливий натільний оберіг, символ духовних рівнів (хрест, сваргу чи особливий знак рівнів Прави), який носив на грудях і з яким ніколи не розлучався.

Так у мирі Землі являвся слов'янин - хранитель і носій знань Прави, їх шанувальник.

У посвяченого у слов'яни (православного) міг бути різний колір шкіри, волосся, очей, як і мала бути незламна воля, тверда любов до Творця, щире прагнення виконувати правила Прави.

В ті давні часи не вірити в Праву означало лишень одне - небажання бути сло-

в'янином, нездатність співіснувати зі світлими людьми.

Слов'янин мав відкидати магічні впливи, хижий окултизм, темні вірування.

Тих, хто не пройшов посвячення у слов'яни (у православні), не допускали у слов'янське коло. До них ставилися як до неспроможних берегти світлість душі.

Їх не приймали до проживання у слов'янських поселеннях. З ними контактували дуже обережно і холодно, зберігаючи душевний спокій, уникаючи можливих темних окултичних впливів. Бо непосвячені тяготіли до темної ритуалістики та чорної магії (як то відьми, відьмаки, маги).

Слов'янські духівники минулого, священники, волхви, Старотці-Рахмани, добре знали - поступове духовне падіння людей, які відкинули життя за правилами Прави, приводило до ослаблення душі.

З часом ослаблені особи переходили у стан "очремі" - очорнення душі. Далі такі опускались до стану "нелюдів", коли місце втраченої душі займала примава. В примарі, як замісники душі, могли селитись істоти антисвіту - біси, чорти, інша нечисть.

Істоти антисвіту, хазяйнуючи в примарах, були здатні включати процеси духовного вампірування, крадіжок енергій з оточуючих - рідних, сусідів, знайомих, односельців, що робило їх духовно та суспільно небезпечними.

Предки знали, що стан нелюдськості завжди штовхав духовно падших до формування всляких темних ідеологічних утворень. Бо падші - раби темного антисвіту, в якому володарюють змії та темні істоти, здатні обкрадати обдурених в яві.

Нелюди, носії істот антисвіту, формуючи ідеологічні утворення, завжди прагнуть підміняти правду ідеологічною каламуттю, ховаючи таку у блискучі обгортки з елементами мімікрії під людське.

З якою метою?

Щоб нищити світлі знання Прави, руй-

нувати правдивий світогляд і розуміння Вселенського світоустрою! Щоб надалі перенаправляти вкрадені у людини енергії темним істотам антисвіту, залишаючи на її тілі лишень хвороби, енергетичне ослаблення і смерть.

Саме таким цілям слугує і псевдослов'янізм!

Псевдослов'янізм - це лукава, чорна підробка, це імітація під слов'янське, сурогат з понять антисвіту, одніської та яхівської ритуалістики, ідеології агресивного всевладдя. Псевдослов'янізм підняв темну окултизм та чорну магію на п'єдестал світової політики. Він проявляв себе у різноманітних історичних формах: хижому московському царизмі, кривавому сталінському тоталітаризмі, агресивному рашизмі, в шовінізмі "руського мира".

Саме через це псевдослов'яністи РФ, як послідовники ідеології азійських яхів з далекого історичного минулого, приписують слов'янству риси властиві їм самим - авторитарність, зажерливість, злостивість, окултизм, ритуальність, войовничість, рабскість, продажність.

Після розвалу СРСР носії псевдослов'янізму почали активно модифікувати ідеологічні химери однізму, яхветизму, єгипетської та азійської чорної магії, сатанізму, окултичних вчень, орденства, візантизму (для таких Москва - третій Рим) в чорну бовтанку.

Вироблену у такий спосіб їдучу каламуть вони назвали слов'янською ідеологією та "руським миром".

З засобів масової інформації, з книг, з інтернету, з екранів телевізорів (найперше в РФ), потекли потоки відвертої брехні та неправди, які вивисували ворогів слов'янської духовності.

Псевдослов'яністи намагались формувати образ давнього слов'янина копіюючи його з осіб історично темних і бездушних, які не мали відношення до світlih предків слов'ян, нав'язуючи оточенню брехливу

думку, що у давніх слов'ян існувало поклоніння войовничості, багатству, розкоші.

Вони лукаво стверджували, що еліта слов'ян завжди прагла панувати над власними народами силою зброї, хитрості, підкупом.

Так нищилась інформація про справжній устрій слов'янського суспільства часів бусових (керівництва Бусами), часів духовного просвітництва православної Трояні (часів Троянових).

До 2012 року псевдослов'янізм, оновлений до ідей "руського мира", проник майже у всі слав'янські і не слов'янські країни. Через своїх носіїв отруйна каламуть у формі "духовних скреп" поширилась серед довірливих та безвольних.

Найбільше духовно уражених виявилось в самій РФ, де у 2012-2020 роках більшість населення перейняло від "руського мира" брехливість, бездушність, хамство, жорстокість, рабскість, безпринципність.

Хіба не бачимо цього нині?

Натомість, в українському суспільстві розбризкана отрута псевдослов'янізму вплинула лишень на частину населення країни. В переважній більшості українці вистояли перед брехнею та замаскованим лукавством.

Саме тому у дні війни 2022 року справжні слов'янські цінності в душах українців проявились якнайповніше: у твердості волі, у стійкості, у сміливості, доброті і любові!

І на сам кінець...

То які висновки маємо зробити з вище сказаного?

Вони прості.

Життя, створене Творцем у Всесвіті - прекрасне і багатогранне!

Воно дається людині для щастя і духовного розвитку. Бо для світlih душею людей, поява в мирі - це можливість духовного удосконалення!

Таке удосконалення - дорога до вічного життя, яке, як казали Отці минулого, потребує багаторазових явлень у мирі Землі (пакибуття, нове буття), яке стається через свій духовний рід, через своїх світlih душею потомків.

Слов'янські духівники знали, диво пакибуття (реінкарнації) - це праведна дорога, про яку повинна піклуватись у своєму явленні людина!

Для здійснення цього вона має любити Творця і вчити цієї любові своїх дітей та онуків. Світла душею людина має вчити потомків зберігати знання Прави та світлий світогляд Предків.

Найвищі духовні Отці слов'ян, старотці-Рахмани, казали - заслужити пакибуття можливо лишень живучи у Праві, відаючи Праву, славлячи Праву, люблячи Творця і Світлий Ірій, відкидаючи ідеологію нелюдів, ліквідуючи хижість чорного окултизму та магії, руйнуючи облудливість псевдослов'янізму.

Це заповіді великих православних духівників минулого, слов'янських Старотців-Рахманів!

То чи хочемо досягнути велич світогляду предків?

Чи спроможні шанувати Праву і Творця, як це робили вони?

Чи намагатимось берегти слов'янські цінності та повагу до закону Творця?

Підготував Валентин ДЕМ'ЯНОВ